Lieta Nr.11260054609

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2014.gada 21.maijā

Kurzemes apgabaltiesas krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā

tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Reinholde

tiesneši K.Līcis un S.Mertena

ar sekretāri I.Treifeldi

piedaloties

prokurorei I.Radkevičai

zvērinātai advokātei S.Sprūdei

atklātā tiesas sēdē, pamatojoties uz Liepājas prokuratūras prokurora Z.Berdigana apelācijas protestu, apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu, kurā ar Liepājas tiesas 2013.gada 26.aprīļa spriedumu

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

atzīts par nevainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un attaisnots.

Pārbaudījusi lietas materiālus, Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja

/pers. D/ apsūdzēts un nodots tiesai par to, ka viņš izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), atkārtoti, iekļūstot dzīvoklī un lielā apmērā, un konkrēti:

2009.gada laika posmā no 1. līdz 22.jūlijam (izmeklēšanā precīzāks laiks nav noskaidrots) /pers. D/, jau būdams agrāk izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.pantā, mantkārīgā nolūkā, ar domu izdarīt zādzību, atverot logu, caur to ielīda mājas /adrese/, dzīvoklī Nr.5. No remontējamā dzīvokļa, kurā neviena nebija, /pers. D/ paņēma un vairākos paņēmienos aiznesa projām sekojošus celtniecības materiālus, santehniku un citas mantas :-dušas kabīne 512,23 EUR (360 Ls) vērtībā ; -divi ūdens krāni (katra vērtība 56,91 EUR (40 Ls)), kopējā vērtībā 113,83 EUR(80 Ls); -klozetpods 306,37 EUR (215,32 Ls) vērtībā; -deviņas iekšdurvis (vienas vērtība 398,40 EUR (280 Ls)), kopējā vērtībā 3585,64 EUR (2520 Ls); -trīs durvju stikli (viena vērtība 71,14 EUR (50 Ls)) kopējā vērtībā 213,43 EUR (150 Ls); -deviņas durvju slēdzenes ar rokturiem (vienas vērtība 28,46 EUR(20 Ls)) kopējā vērtībā 256,12 EUR(180 Ls); -atslēgu komplekts 56,91 EUR (40 Ls) vērtībā; -elektriskais apkures katls 1081,67 EUR (760,20 Ls) vērtībā;-elektriskais boilers 213,43 EUR (150 Ls) vērtība; -18 (astoņpadsmit) radiatori (viena vērtība 136,45 EUR (95,90 Ls)) kopējā vērtībā 2456,16 EUR (1726,20 Ls); -64 metri radiatora caurules (viena metra vērtība 8,54 EUR (6 Ls)) kopējā vērtībā 546,38 EUR (384 Ls); -slīpējamā mašīna 142,29 EUR (100 Ls) vērtībā;-162 (viens simts sešdesmit divi) elektromontāžas materiālu komplekti (viena vērtība 21,86 EUR (15,36 Ls)) kopējā vērtībā 3540,56 EUR (2488,32 Ls); -30,3 kvadrātmetri (viena kvadrātmetra vērtība 35,57 EUR (25 Ls)) grīdas laminmāta segums kopējā vērtībā 1077,83 EUR (757,50 Ls); -96 metri grīdas līstītes (viena metra vērtība 1,14 EUR (0,80 Ls)) kopējā vērtībā 109,28 EUR (76,80 Ls); -15 tapešu ruļļi (viena vērtība 42,69 EUR (30 Ls)) kopējā vērtībā 640,29 EUR (450 Ls);-10 kvadrātmetri dekoratīvo tapešu (viena kvadrātmetra vērtība 35,57 EUR (25 Ls)) kopējā vērtībā 355,72 EUR (250 Ls); -30

dekoratīvās plastmasas līstītes (vienas vērtība 2,85 EUR (2 Ls) kopējā vērtībā 85,37 EUR (60 Ls); -sešas kastes ar dekoratīviem ķieģeļiem (vienas vērtība 284,57 EUR (200 Ls)) kopējā vērtībā 1707,45 EUR (1200 Ls); -septiņi spaiņi ar krāsu Sadolin(viena vērtība 42,69 EUR (30 Ls)) kopējā vērtībā 298,80 EUR (210 Ls); -150 gabali santehnikas pārejas (viena vērtība 7,11 EUR (5 Ls)) kopējā vērtībā 1067,15 EUR (750 Ls); -divas metāliskas šļūtenītes (vienas vērtība 14,23 EUR (10 Ls) kopējā vērtībā 28,46 EUR (20 Ls); -8 ventilācijas dekoratīvās lūkas (vienas vērtība 5,69 EUR (4 Ls)) kopējā vērtībā 45,53 EUR (32 Ls); -ūdens noteku caurules 177,48 kvadrātmetri (viena kvadrātmetra vērtība 7,03 EUR (4,94 Ls)) kopējā vērtībā 1247,50 EUR (876,75 Ls); -viens komplekts cauruļu 1721,05 EUR (1209,56 Ls) vērtībā;-drošinātāju kaste 71,14 EUR (50 Ls) vērtībā; -divi drošinātāju komplekti (viena vērtība 7,11 EUR (5 Ls)) kopējā vērtībā 71,14 EUR (50 Ls); -divas sienas lampas (vienas vērtība 71,14 EUR (50 Ls)) kopējā vērtībā 142,29 EUR (100 Ls); -četras lustras (42,69 EUR (30 Ls), 56,91 EUR (40 Ls), 142,29 EUR (100 Ls) un 213,43 EUR (150 Ls) vērtībā) kopējā vērtībā 455,32 EUR (320 Ls); -divi izplešanās trauki (viena vērtība 35,57 EUR (25 Ls)) kopējā vērtībā 71,14 EUR (50 Ls);-četri termostati (viena vērtība 35,57 EUR (25 Ls) kopējā vērtībā 142,29 EUR (100 Ls); -elektriskā tējkanna Travel Mate 28,46 EUR(20 Ls) vērtībā; -datora monitors 113,83 EUR(80 Ls) vērtībā; -glezna 711,44 EUR (500 Ls) vērtībā; -gultas veļas komplekts 71,14 EUR (50 Ls) vērtībā; -makšķernieku piederumu kaste 71,14 EUR (50 Ls) vērtībā; -čemodānu komplekts 142,29 EUR (100 Ls) vērtībā; -velosipēds 426,86 EUR (300 Ls) vērtībā.

Tādējādi /pers. D/snozaga /pers.E/piederošu mantu 23927,94 EUR (16816,65 Ls) kopējā vērtībā, izdarot zādzību no dzīvokļa, /pers. D/ uzlauza mājas durvis (materiālais kaitējums - 426,86 EUR (300 Ls)), kā arī sabojāja sienu (materiālais kaitējums – 2680,69 EUR(1884 Ls)) un sabojāja flīzes (materiālais kaitējums – 217,70 EUR (153 Ls)), nodarot kopējo materiālo kaitējumu 3325,25 EUR (2337 Ls)apmērā.

Šādas /pers. D/darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu, Liepājas tiesa atzinusi, ka nav pierādīta apsūdzētā /pers. D/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā, un viņš, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, atzīts par nevainīgu un attaisnots.

Par šo spriedumu apelācijas protestu iesniedzis Liepājas prokuratūras prokurors Z.Berdigans, lūdzot atcelt Liepājas tiesas 2013.gada 26.aprīļa spriedumu un taisīt jaunu spriedumu, atzīstot /pers. D/ par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas.

Prokurors norādījis, ka pirmās instances tiesa nav pareizi izvērtējusi apsūdzības iesniegtos un tiesā pārbaudītos pierādījumus, noskaidrotos noziedzīgā nodarījuma apstākļus. Tiesa nepamatoti piešķīrusi augstāku ticamību tieši apsūdzētā liecībām, nevērtējot tās patiesumu kritiski, kā vainīgā centienus izvairīties no atbildības par izdarīto noziegumu.

No 2009.gada 25.jūlija /pers. D/ pašrocīgi rakstītā iesnieguma policijai redzams, ka viņš atzinies zādzības izdarīšanā no mājas /adrese/, kas atrodas līdzās /adrese/ un norādījis, ka iekļuvis mājā pa logu unvisas iznestās mantas paslēpis dažas mājas tālāk. Zadzis vairākas reizes. Vēlāk daļu no zagtām mantām nolicis /pers. J/ garāžā. Savukārt 2009.gada 25.jūlijā kā aizdomās turētais /pers. D/ liecinājis, ka privātmājas logs, pa kuru iekļuvis iekšā, bija aizklāts ar plēvi.Gribējis apskatīties, kas mājā atrodas. Sapratis, ka māja nav vēl iekārtota dzīvošanai, jo visur bijis krīts. Paņēmis tur esošos remonta un celtniecības materiālus, velosipēdu un citas mantas. Vēlāk vēl ielīdis vairākas reizes un zadzis citas mantas. Zagtās mantas paslēpisnetālu, vēlāk tās sākušas pazust, tāpēc daļu iedevis /pers. J/glabāšanai garāžā. Taču liecību pārbaudē uz vietas 2009.gada 29.jūlijā /pers. D/ norādījis uz citu adresi (māju /adrese/), no kuras esot iznesis mantas. Rādot uz mājas ārdurvīm, paskaidrojis, ka pa durvīm iekļuvis mājā, nekāda izsista loga nav.

Prokurors norādījis, ka lietā noskaidrots, ka pēdējais telpu nomnieks ir /Nosaukums/ un nekādas zādzības no šīs ēkas nav reģistrētas. Nepārprotami /pers. D/ liecību pārbaudē uz vietas norādītā ēka /adrese/ neatbilst tam mājas aprakstam, kuru pats /pers. D/ devis savās iepriekšējās liecībās, stāstot par iekļūšanas veidu un celtniecības un remonta materiālu kā arī citu mantu zādzību no mājas.

Tāpat prokurors norādījis, ka tiesā /pers. D/ turpinājis sniegt pretrunīgas liecības iepriekš liecinātam, ka mantas no /Nosaukums/ ēkas uz garāžu vedis kopā ar /pers. J/, cietušā mājā nav ielīdis. Taču reizē arī liecinājis, ka cietušā /pers. E/ mājā parādījis cietušajam no kurienes mantas vestas.Mājā iekļūts pa logu, bet mantas iznestas jau pa durvīm pagalma pusē. Norādījis, ka nekonsekventa attieksme pret nodarīto un vainas atzīšana /pers. D/ bijusi arī kriminālvajāšanas laikā, kad pie apsūdzības izsniegšanas 2010.gada 20.janvārī savu vainu nav atzinis, bet pie pirmstiesas kriminālprocesa pabeigšanas 2010.gada 27.janvārī, pēc lietas materiālu kopiju saņemšanas, izteicis lūgumu tiesā pierādījumu pārbaudi neveikt.

Tāpat, prokurora ieskatā, tiesa nav pareizi izvērtējusi cietušā un liecinieku liecības. 2009.gada 25.jūlijā cietušais /pers. E/ liecinājis, ka 24.jūlijā, satiekot /pers. D/, tas atzinies ka /pers. J/ garāžā atrodas mantas, kuras nozagtas no cietušā tēva mājas /adrese/ (faktiskā adrese /adrese/), kurā tika veikts remonts. Cietušais mantas atpazinis, kā viņam piederošas, pēc individuālām pazīmēm. Savukārt ēka /adrese/ tajā laikā bija jau iekonservēta, iekšā iekļūt nebija iespējams. Mājā iekļūts no ielas puses, noņemot plēvi no loga. Savukārt liecinieks /pers. J/ policijā liecinājis, ka /pers. D/ prasījis atļauju pārvest uz viņa garāžu dažādas mantas, kam viņš piekritis.

Prokurors norādījis, ka pirmās instances tiesa nepareizi iztulkojusi apsūdzības uzturētāja viedokli kā atteikšanos no pierādījuma-liecinieka /pers. J/ liecībām to, ka prokurors lūdza nenovilcināt tiesas izmeklēšanas pabeigšanu dēļ tā, ka nav iespējams nodrošināt /pers. J/ ierašanos uz pēdējām tiesas sēdēm. Liecinieka papildus liecību došana nebija uzskatāma par tik būtisku, jo liecinieks pirmstiesas izmeklēšanā konsekventi liecinājis, ka nezin no kurienes mantas zadzis un atvedis /pers. D/ un tikai tiesā pieļāvuma formā liecinājis, ka palīdzējis /pers. D/ tās atgādāt no kādas mājas /Nosaukums/ rajonā, līdz ar to sāka mainīt liecības par labu apsūdzētajam. Liecinieks tiesā liecinājis, ka nevar atcerēties kā viss tieši notika. Pieļauj, ka cietušajam teicis, ka mantas abi ar /pers. D/ atraduši krūmos. Nav zinājis, ka tās ir zagtas. Pēc kāda laika uzradās šo mantu saimnieks un izsaucis policiju. Liecinieks/pers. U/ tiesā apstiprinājis, ka /pers. J/ garāžā atrastas /pers. E/ piederošas mantas, kuras tur nolicis /pers. D/ un, ka /pers. D/ viņam un /pers. E/ parādījis, kā iekļuvis /pers. E/ mājā pa logu.

Prokurora ieskatā pirmās instances tiesa nepamatoti apšaubījusi pārējos lietā konstatētos zādzības izdarīšanas apstākļus un savu attaisnojošo spriedumu balstījusi galvenokārt uz nepareizu izvērtējumu tām apsūdzētā liecībām, kad viņš liecinājis, ka mantas nozadzis no citas vietas nekā minēts apsūdzībā. Tiesas norādītās šaubas par to, no kurienes īsti /pers. D/ zadzis mantas, ir nepamatotas, jo tās izriet tikai no paša apsūdzētā liecībām, kuras ir nepārprotami pretrunīgas nevis konsekventas, kā tās tiek raksturotas spriedumā. Pie reizes tiesa pareizi atzinusi, ka /pers. E/ mantas /pers. D/ ieguvis prettiesiski.

Prokurors norādījis, ka taisnīga sprieduma pieņemšanai nepieciešams objektīvi izvērtēt visus lietā esošos pierādījumus kopumā un to savstarpējā saistībā.

Prokurore apelācijas instances tiesā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.pantu un Likuma Grozījumi Krimināllikumā Pārejas noteikumu 5.punktu, grozīja apsūdzību, izslēdzot no /pers. D/ apsūdzības kvalificējošo apstākli – atkārtotība. Prokurore norādīja, ka /pers. D/ tiek apsūdzēts par to, ka viņš izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot dzīvoklī un lielā apmērā, konkrēti:

2009.gada laika posmā no 1. līdz 22.jūlijam (izmeklēšanā precīzāks nenoskaidrotā laikā) /pers. D/, ar domu izdarīt zādzību, atverot logu, caur to iekļuva mājas /adrese/, dzīvoklī Nr.5. No remontējamā dzīvokļa, kurā neviena nebija, /pers. D/ paņēma un vairākos paņēmienos aiznesa projām celtniecības materiālus, santehniku un citas mantas, - saskaņā ar celto apsūdzību Tādējādi nozogot /pers. E/ piederošu mantu 23927,94 EUR (16816,65 Ls) kopējā vērtībā. Kā arī, izdarot zādzību no dzīvokļa, /pers. D/ uzlauza mājas durvis (materiālais kaitējums - 426,86 EUR (300 Ls)), sabojāja sienu (materiālais kaitējums – 2680,69 EUR(1884 Ls)) un sabojāja flīzes (materiālais kaitējums – 217,70 EUR (153 Ls)), nodarot materiālo kaitējumu 3325,25 EUR (2337 Ls)apmērā.

Prokurore tiesas sēdē uzturēja spēkā apelācijas protestu uz tajā minētajiem argumentiem, atzīstot, ka lietā pārbaudītie pierādījumi ir pietiekami un attiecināmi, tāpēc ir pamats /pers. D/ atzīt par vainīgu nozieguma izdarīšanā, ko paredz Krimināllikuma 175.panta ceturtā daļa. Prokurore norādīja, ka kvalificējošās pazīmes – atkārtotība – izslēgšana no apsūdzības nemaina noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, tā kā zādzība izdarīta lielā apmērā.

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka nav izdarījis zādzību no apsūdzībā norādītās adreses. Mantas, kuras tika izņemtas no /pers. J/ garāžas, atradis pamestajā mājā /adrese/, kurā iepriekš atradās /Nosaukums/. Apsūdzētais paskaidroja, ka no turienes mantas vispirms aiznesis līdz netālu esošiem krūmiem, bet vēlāk, kopā ar /pers. J/, ar ratiņiem pārvietojis uz /pers. J/ garāžu. Tādā apjomā, kā norādīts apsūdzībā, mantas pamestajā mājā nav bijušas. Apsūdzētais uzskata, ka lai aizvestu tādu apjomu mantu, būtu nepieciešama mašīna. Nenoliedz, ka mantas paņēmis no pamestās mājas, bet ņēmis tāpēc, ka domājis, ka tās nevienam nepieder. Tur gājuši daudzi un ņēmuši mantas no pamestajām telpām.

Apsūdzētais paskaidroja, ka cietušais /pers. E/ viņu aizvedis uz savu māju, no kuras notikusi zādzība, teicis, lai rāda kā nozadzis. Viņš uzreiz jau paskaidrojis, ka tajā mājā nav bijis. Liecību pārbaudē uz vietas norādījis ēku, no kuras paņēmis mantas.

Zvērināta advokāte S.Sprūde tiesas sēdē lūdza noraidīt iesniegto protestu, un Liepājas tiesas spriedumu negrozīt. Advokāte norādīja, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka viņas aizstāvamais būtu izdarījis zādzību no mājas /adrese/.

Krimināllietu tiesas kolēģija, uzklausījusi apsūdzēto /pers. D/, viņa aizstāvi zvērinātu advokāti S.Sprūdi un prokurori I.Radkeviču, kā arī iepazinusies ar krimināllietas materiāliem atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa spriedumā analizējusi un vērtējusi apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Savukārt no pirmās instances tiesas sēžu protokoliem nav konstatējams, ka iepriekš sniegtās liecības būtu pārbaudītas, tās nolasot, bet redzams, ka tiesa tās pārbaudījusi kopā ar rakstveida pierādījumiem un citiem dokumentiem. Tādējādi apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības pirmās instances tiesā nav pārbaudītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām.

Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 14.septembra lēmumā SKK – 347/2012, kā arī 2013.gada 13.septembra lēmumā SKK – 409/2013 ir norādījis, ka Kriminālprocesa likuma 449.panta trešajā daļā norādītais jēdziens „rakstveida pierādījumi un dokumenti" nav attiecināms uz personu liecībām, kas, lai arī fiksētas rakstveida formā, ir pakļautas citiem pārbaudes kritērijiem.

Liecību nolasīšanas vai atskaņošanas kritēriji ir noteikti Kriminālprocesa likuma 501.pantā un Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtajā daļā. Pirmās instances tiesa šos kritērijus nav ievērojusi. Tādējādi pirmās instances tiesa spriedumu ir pamatojusi ar pierādījumiem, kas nav pārbaudīti Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka konstatētie Kriminālprocesa likuma pārkāpumi, ir pamats pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Vienlaicīgi, tiesas kolēģija konstatē, ka atceļot spriedumu, nav pamata, saskaņā ar Krimināllikuma 566.pantu lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai, tā kā norādītie likuma pārkāpumi neietilpst to apstākļu lokā, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmo daļu katrā ziņā izraisa tiesas nolēmuma atcelšanu. Šie pārkāpumi nav atzīstami arī par tādiem Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem, kurus, nepārkāpjot apsūdzētās tiesības uz aizstāvību, nevarētu novērst pati apelācijas instances tiesa, tā kā lietas iztiesāšana apelācijas instances tiesā notiek kārtībā, kāda noteikta iztiesāšanai pirmās instances tiesā. Tādējādi, apelācijas instances tiesa, pēc procesa dalībnieku lūguma, var pārbaudīt apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtās liecības un dot tām vērtējumu.

Prokurors uzskatīja, ka apsūdzētā /pers. D/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas pierādīta ar apsūdzētā /pers. D/ pašrocīgi rakstīto iesniegumu policijai un viņa kā aizdomās turētā sniegtajām liecībām 2009.gada 25.jūlijā, kā arī ar protokolu par /pers. D/ liecību pārbaudi uz vietas, cietušā /pers. E/ iesnieguma protokolu, liecībām, ar liecinieku /pers. J/ un /pers. U/ liecībām, protokulu par mantu izņemšanu no garāžas /adrese/, notikuma vietas apskates protokolu un citiem lietas materiālos apkopotajiem pierādījumiem kopumā.

2009.gada 23.jūlijā policijā saņemts /pers. E/ iesniegums, kurā norādīts, ka 2009.gada 22.jūlijā, ap pulksten 15.00, ieradies sava tēva īpašumā /adrese/ un konstatējis, ka salauztas mājas otrās durvis, atvērts viens logs mājas otrā pusē, un no mājas nozagti dažādi celtniecības materiāli, dušas kabīne, visi ūdens krāni, tualetes pods, apkures katls, elektriskais ūdens boileris, lustras, izskrūvētas rozetes. No grīdas noņemts laminēta segums un iznesti 11 radiatori. Mājā noticis remonts, tajā neviens nedzīvoja.(lietas 10.lapa)

Lietā precizēts, ka atbilstoši Zemes grāmatas apliecībai un inventarizācijas lietai , dzīvojamās telpas adrese ir /adrese/ nevis /adrese/ iela 2. (lietas 2. lapa).

Pirmās instances tiesā cietušais /pers. E/ liecinājis, ka 2009.gada 22.jūlijā konstatējis, ka no mājas/adrese/pazudušas mantas, notikusi santehnikas un radiatoru demontāža un pazudušas personiskās mantas. Mājā bijis kādas divas dienas pirms tam, kad konstatējis zādzību. Tur notikuši aktīvi remonti, logi bija aizklāti ar plēvi, lai neredz no ielas. Sētas pusē logiem priekšā bijis arī kartons. Remonts noticis četrās istabās, ticis veikts sanitārā mezgla un virtuves remonts. Uz zādzības brīdi remonts nav bijis pabeigts divās istabās. Ieejot mājā konstatējis bojājumus, uzlauztas durvis, noņemtas elektroiekārtas, lampas, izrautas vara caurules apkurei. Apkures katls bijis demontēts un aiznests. Nozagti celtniecības materiāli iekšējai apdarei, flīzes, arī personīgās mantas - velosipēds, dators, siltās drēbes, kas paredzētas aktīvai atpūtai un gultas veļa. Zagšana notikusi no ielas puses ieejas. Tur blakus bijis arī logs, kuram bijis izsists viens stūrītis, lai var tikt klāt.

Pats apstaigājis kaimiņus, jautājis cilvēkiem, kas dzīvo tajā rajonā, vai nezin kaut ko. Saņēmis informāciju, ka viņa mantas ir pie /pers. J/, kuru pazīst, jo viņa (/pers. E/) tēvs ar /pers. J/ tēvu bijuši draugi no seniem laikiem. Palūdzis draugam /pers. U/, lai viņu aizved. Aizbraukuši pie /pers. J/, abi iegājuši garāžā, kur atradušās viņa mantas. Tur bijis arī /pers. D/ – piedzēries. Kamēr gaidījuši, ka /pers. D/ atgūsies no alkohola reibuma, runājuši ar /pers. J/, kurš pastāstījis, ka caur vēdlodziņu iekļūts mājā un no sētas puses visu nesuši laukā. Pēc teiktā, mantas tikušas nestas ārā pa trīs reizēm.

/pers. J/ garāžā atradušās dažādas mantas, kuras bija nozagtas no viņa īpašuma, viņš tās atpazinis. Vēlāk izsaukta policija, mantas aprakstītas. Daļu mantu saņēmis atpakaļ.

Tā kā īpašums bijis apdrošināts, tad tas ticis atjaunots. Materiālu pretenziju nav.

Tiesas kolēģijai nav pamata vērtēt cietušā /pers. E/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kā to protestā lūdzis prokurors, tā kā pirmās instances tiesā /pers. E/ liecības nav pārbaudītas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, bet gan pārbaudītas kopā ar rakstveida pierādījumiem un dokumentiem.

Savukārt apelācijas instances tiesā netika pieteikts lūgums par cietušā aicināšanu un viņa pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību pārbaudi.

2009.gada 23.jūlijā veikta notikuma vietas apskate, kurā konstatēts, ka ieejas durvis no ielas puses ir bez lauzuma pēdām. Protokolā fiksēti iekštelpu bojājumi, - izņemtas elektrības rozetes, bojātas durvju ailes bez durvīm, izņemts laminēts u.c.

Ne no protokola, ne arī no pievienotās fototabulas, nav iespējams objektīvi konstatēt, vai ēkai ir bojāti logi, un kādā veidā ēkā iekļūts. (lietas 11. – 33.lapa).

Notikuma vietas apskates laikā, tika izņemti roku pēdu un apavu pēdu nospiedumi. Taču ar veiktajām ekspertīzēm netika konstatēts, ka tās atstājis /pers. D/.

Daktiloskopiskās ekspertīzes atzinumā Nr.0914530/0914531 (1.sējums, lietas 105.-106. lapa) secināts, ka 22.07.2009. notikuma vietas apskates laikā /adrese/ ielā 2 (faktiskā adrese /adrese /) atrastās un uz divām daktiloskopiskām plēvēm virtuvē no radiatora un palodzes nokopētās papillārlīniju pēdas nav derīgas personas identifikācijai.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2009.gada 29.septembrī pie /pers. D/ izņemti apavi (1.sējums, lietas 109. - 111., 112.lapa). Veicot

trasoloģisko ekspertīzi eksperts atzinumā Nr.0917685 secinājis: 1. No notikuma vietā izņemtā siltināšanas materiāla gabala esoša pēda ir derīga apava grupas piederības noteikšanai. 2. Uz ekspertīzei iesniegtā siltināšanas materiāla gabala esošā apava pēda nav atstāta ar /pers. D/ apaviem, bet atstāta ar kāda cita apava zoli. No ekspertīzes aprakstošās daļas ir redzams, ka "...salīdzinot uz ekspertīzei iesniegtā siltināšanas materiāla gabala esošo apavu pēdu ar /pers. D/ apaviem, konstatētas atšķirības pēc kopējām pazīmēm: pēdas un zoles zīmējuma elementiem, to formas, izmēra un izvietojuma."

Saskaņā ar policijas darbinieka /pers. AD/ ziņojumu 2009.gada 24.jūlijā, pulksten 22.30 /pers. E/ paziņojis, ka /adrese/ ir atradis sev piederošās mantas un aizturējis /pers. J/ un /pers. D/, kuri šīs mantas nozaguši (lietas 50.lapa).

Atbilstoši lēmumiem par izņemšanas izdarīšanu un izņemšanas protokoliem 2009.gada 25.jūlijā /pers. J/ garāžā /adrese/ izņemtas dažādas mantas (1.sējums, lietas 51. – 61.lapa).

Saskaņā ar lietā esošo parakstu, mantas saņēmis /pers. E/ (1.sējums, lietas 62.lapa).

Pirmās instances tiesā kā liecinieks nopratināts /pers. J/, kā arī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantu pārbaudītas viņa pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības.

Tiesas sēdē /pers. J/ liecinājis, ka bijis kopā ar /pers. D/, nejauši, Karostā, K@2 rajonā, atraduši celtniecības materiālus un nolēmuši tos pārnest uz garāžu. Divas vai trīs reizes divatā ar /pers. D/ mantas nesuši uz garāžu.

Nopratināts kā aizturētais 2009.gada 25.jūlijā /pers. J/ liecinājis, ka apmēram pirms divām nedēļām saticis /pers. D/, kurš paprasījis vai nevar paņemt pie sevis garāžā viņa mantas. /pers. D/ nav paskaidrojis no kurienes mantas ir, nav teicis, ka tās ir zagtas. Viņš piekritis. /pers. D/ atvedis dažādas mantas – lustras, slēdžus, koka durvis, gleznu, elektriso katlu un citus celtniecības materiālus. Pēc laika atnācis vīrietis, kurš paziņojis, ka viņš ir mantu īpašnieks. Tikusi izsaukta policija (lietas 69.lapa).

Minētās liecības /pers. J/ apstiprinājis, būdams noppratināts kā aizdomās turētais, kā arī kā liecinieks (1.sējums, lietas 74., 82.lapa).

Minētās liecības ir pretrunīgas attiecībā uz to, vai /pers. J/ arī piedalījās mantu pārnešanā uz garāžu.

Vienlaicīgi ne vienas no šīm liecībām nesatur informāciju, kas ļautu izdarīt secinājumus, no kurienes apsūdzētais /pers. D/ mantas nozaga – no cietušā /pers. E/ īpašuma, vai pamestajām ēkām /adrese/ ielā.

Pirmās instances tiesā kā liecinieks tika nopratināts /pers. U/, kurš liecināja, ka kopā ar /pers. E/ aizbraukuši uz /adrese/ ielu. Tur garāžā bijušas /pers. E/ mantas. Tur bijis arī /pers. D/ un vēl viens vīrietis – /pers. J/, kuru redzējis pirmo reizi. Iesēdinājuši /pers. D/ pie sevis mašīnā, lai pabraukātos un noskaidrotu, kur ņēma mantas. Braukuši uz kaut kādām adresēm, bet skaidri /pers. D/ neko nav varējis norādīt.

Aizveduši /pers. D/ arī uz /pers. E/ māju, prasījuši, kā viņš iekļuva mājā, atbildējis, ka caur logu. Teicis, ka mantas nesis prom viens pats. Vispirms tās slēpis pretējā mājā, tad pārnesis uz /pers. J/ garāžu.

Vērtējot /pers. U/ liecības par to, kādu informāciju viņam un /pers. E/ sniedzis /pers. D/, tiesas kolēģija ņem vērā tiesas izmeklēšanā noskaidroto apstākli, ka /pers. E/ un /pers. U/, pēc /pers. E/ piederošo mantu konstatācijas /pers. J/ garāžā neizsauca nekavējoties policiju, bet gan vairākas stundas aizturēja /pers. D/, tadējādi ierobežojot viņa brīvību. Tajā laikā vadāja /pers. D/ mašīnā, liekot norādīt, kur ir nozagtās mantas, kā arī aizvedot viņu uz telpām /adrese/. Tādējādi /pers. D/ bija atkarīgs no /pers. E/ un /pers. U/.

Tiesas kolēģija nepiešķir ticamību /pers. U/ liecinātajam, ka /pers. D/ teicis, ka iekļuvis ēkā caur logu, tā kā pats apsūdzētais to noliedz, kā arī ne liecinieks /pers. U/, ne cietušais /pers. E/, nav minējuši konkrētu logu. Arī, veicot notikuma vietas apskati, nav konstatēts, kāds izsists vai atvērts logs, caur kuru būtu bijis iespējams iekļūt ēkā.

Apsūdzētais kā pirmās instances tiesā, tā apelācijas instances tiesā noliedza, ka būtu iekļuvis dzīvojamās telpās /adrese/ un izdarījis no tām zādzību. Apsūdzētais norādīja, ka viņš mantas atradis pamestajās telpās /adrese/ ielā. Tā arī skaidrojis policijai un norādījis liecību pārbaudē uz vietas.

Nopratināts kā aizdomās turētais /pers. D/ liecinājis (1.sējums, lietas 89.-90.lapa), ka ejot pa /adrese/ ielu, gājis garām vienstāvu privātmājai. Pievērsis uzmanību logiem, kuri bijuši aizklāti ar plēvi. Vienu logu pastūmis, tas atvēries. Ielīdis paskatīties, kas tur atrodas. Māja bija neapdzīvota, tajā viss bijis ar krītu. Paņēmis no mājas velosipēdu, vairākus slēdžus, rozetes, durvis, gāzes katlu, citus celtniecības materiālus, precīzi neatcerās, ko ņēmis. Tajā mājā ielīdis vēl vairākas reizes. Paņemtās mantas atstājis netālu no ēkas. Daļa no mantām pazudusi, bet daļu aiznesis pie /pers. J/ uz garāžu uzglabāšanai.

2009.gada 29.jūlijā veikta /pers. D/ liecību pārbaude uz vietas (1.sējums, lietas 95. – 97.lapa). /pers. D/, uzaicināts parādīt māju, no kuras izdarīja zādzību, par kuru sniedzis liecības, norāda uz māju /adrese/ ielā 1, paskaidrojot, ka tā ir māja no kuras izdarījis zādzību. Kā arī norādījis uz durvīm (kuras procesuālās darbības veikšanas laikā ir aiznaglotas), ka pa tām iekļuvis mājā un nesis ārā mantas.

Kā pirmās instances tiesā norādījis cietušais /pers. E/, tad māja, uz kuru norādījis apsūdzētais, atrodas pretīm viņa mājai.

Tiesas kolēģija nevar piekrist prokurora apgalvojumam, ka ar liecībām, kuras /pers. D/ sniedzis kā aizdomās turētais ir pierādīts, ka viņš zādzību izdarījis no cietušā īpašuma.

Minētās liecības satur vispārēju informāciju, tās nedod sīkāku telpu aprakstu, mantu atrašanās vietu telpās raksturojumu, kas ļautu identificēt, ka /pers. D/ ir liecinājis par telpām /adrese/ 6. Tāpat liecības nesatur informāciju tieši no kurienes mantas paņemtas, vai kaut kas ticis izjaukts, sabojāts, kā arī tiek nosauktas tikai atsevišķas mantas.

Savukārt liecību pārbaudē uz vietas un abu instanču tiesās apsūdzētais norādījis, ka mantas ņēmis no pamestām telpām /adrese/.

Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt apsūdzētā /pers. D/ liecināto par vietu, no kuras viņš paņēmis mantas, tā kā lietā nav iegūti ticami un attiecināmi pierādījumi, kas norādītu uz apsūdzētā piedalīšanos zādzības izdarīšanā no mājas /adrese/.

Tiesas kolēģija norāda, ka viens no kriminālprocesa pamatprincipiem ir nevainīguma prezumpcija. Šis pamatprincips nostiprināts Kriminālprocesa likuma 19.pantā, kura otrā daļa noteic, ka personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību nav jāpierāda savs nevainīgums, bet trešā daļa noteic, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Lietā nav strīda par to, ka no /adrese/ telpām notikusi zādzība, kuras laikā, pēc cietušā /pers. E/ norādītā, nozagtas dažādas mantas 23927,94 EUR (16816,65 Ls) kopējā vērtībā un sabojājot īpašumu nodarīts materiālais kaitējums 3325,25 EUR (2337 Ls)apmērā.

Tāpat nav strīda par to, ka garāžā /adrese/ tika izņemtas mantas, kuras /pers. E/ atpazina kā nozagtās no viņa īpašuma, tāpat nav apstrīdams tas, ka šīs mantas garāžā novietoja apsūdzētais.

Novērtējot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesa, ievērojot pierādījumu ticamības pakāpi, atzīst, ka lietā iegūtie apsūdzības pierādījumi /pers. D/ vainīgumam nav pietiekami, lai secinātu, ka apsūdzētā /pers. D/ piedalīšanās viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, ir pierādīta. Tādējādi apsūdzētais /pers. D/ atzītams par nevainīgu un attaisnojams.

Apelācijas instances tiesas sēdē norīkojuma kārtībā apsūdzētajam /pers. D/ juridisko palīdzību sniedza zvērināta advokāte Sandra Sprūde, kurai, saskaņā ar iesniegto paziņojumu par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam, no valsts budžeta līdzekļiem izmaksājami 81,11 *euro*.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta trešo daļu, gadījumos, kad persona ar tiesas spriedumu ir attaisnota, izdevumus sedz no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmāsdaļas 2.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Liepājas tiesas 2013.gada 26.aprīļa spriedumu **atcelt.**

/pers. D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas atzīt par nevainīgu un attaisnot.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā – atcelt.

/pers. D/ no procesuālos izdevumu samaksas valsts labā par advokātes S.Sprūdes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā pirmās instances un apelācijas instances tiesā – atbrīvot.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 10 dienu laikā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns tiesas nolēmums pieejams no 2014.gada 13.jūnija.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: S.Reinholde

Tiesneši: K.Līcis

S.Mertena